

transporter f. Eks. paa Stern-Silkeborg-Banen, men man ønsker ogsaa at faa dem indført andre Steder. Jeg føler mig overbevist om, at kan det lykkes at faa dem indført andre Steder paa lignende Maade som hidtil, saaledes at Folk alene betale den Udgift, som Banerne have med at befordre Mergelen, saa vil man paa en meget virksomhedsfuld Maade støtte Opdyrkingen af de jydste Heder. Alle Medlemmer kende jo, hvilke forbausende Resultater Mergelningen giver, og hvor ihærdig Befolkningen arbejder i denne Sag. — Der er et andet Punkt, som giver mig Anledning til en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, — det er et Punkt, som i Fjor vakte megen Opmærksomhed her i dette Ting, — og det er angaaende Transporten af vore Fedevarer til England over Esbjerg. I denne Sag kunne vi jo ikke blive staaende ved, hvad der skete i Fjor; det er selvfølgelig ogsaa Ministeriet klart, antager jeg. Det Skib, vi have faaet i Sommerens Løb, kan sikkert ikke fylde Bladsen ud derovre. Men i denne Anledning kunde jeg ønske at høre, hvorvidt dette Skib har kunnet opfylde sin Opgave, hvor stor en Del af Varemængden det har kunnet besørge, hvorledes det har besørget denne Varemængde, hvorledes vore Varer behandles, naar de gaa fra Parleston til London, og hvilke videre Skridt Ministeriet kunde ønske at foretage sig for at faa Opgaven løst fuldstændig. Her taler jeg hverken om Statsdrift eller nogen anden Drift. Det er jo slet ikke Spørgsmaalet for Nøbskiftet, om det er Staten eller det forenede Dampskibsselskab, der skal besørge denne Drift; Landbruget har i saa Henseende kun en Interesse, og Skatteyderne ogsaa kun en Interesse, Landbruget har den Interesse, at Varerne blive besørget paa den bedst mulige Maade, og Skatteyderne have paa den anden Side den Interesse, at dette sker paa den billigste Maade. Det er altsaa Opgaven at faa Varerne transporteret paa den bedst mulige Maade for den mindst mulige Sum Penge. Det er disse Krav, man har at stille. Kan Staten gøre det bedst, kan den skaffe Varerne transporteret baade billigt og paa den bedst mulige Maade, ja hvorfor saa ikke gaa til Staten? Kan derimod et privat Selskab gøre det bedst og billigt, hvorfor saa ikke gaa til et saadant? Det er ikke Landbrugets Interesse at staa og kæmpe enten for et Selskab alene eller for Staten alene; det, den kommer an paa, er, at Kravene ske Fyldest og ske Fyldest, uden at man kommer af med alt for mange Skillingen. Og i denne Henseende er det, at jeg kunde ønske Oplysninger hos den højtærede Landbrugs-

minister, Oplysninger, som jeg forud efterskter paa, at vi faa.

Ja, der er jo flere Spørgsmaal, som kunne frem, naar man læser Finanslovsforlaget. Det er dog ikke min Mening her at gaa i Detaillerne, og fremdrage samtlige eller en stor Mængde Spørgsmaal, thi er stor Del heraf egner sig mindre til Omtale her ved Finanslovens 1ste Behandling, end til Drøftelse i et Udvalg. Men jeg kan dog ikke undlade endnu at minde om et Spørgsmaal, som vi havde fremme her i sidste Samling, ikke saa meget paa Finansloven, hvor det dog var stærkt fremme ved 1ste Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Jisserihavne paa Bestkysten. Dette er jo et Spørgsmaal, som har været draget frem saa tidt og ofte i Pressen og den offentlige Diskussion, at mange maaste mene, at det er trivielt at høre derom, og tænke: Hvorfor kan man ikke blive fri for stadig at høre om disse Jisserihavne. Men det er et Spørgsmaal, vi ikke blive fri for at høre om, for der er gjort noget paa dette Omraade. Det højtærede Ministerium kom sidste Vinter med Forslag til Anlæg af en Havn paa Bestkysten, men dette Forslag var af en meget uheldig Bestaffenhed. Det syntes endogaa, at Ministeriet ikke selv kendte, hvorvidt dette Forslag rakte. Om dette Forslag bliver fremsat paa ny eller ej, ved jeg ikke, men at det ikke bliver fremsat i en saadan Skikkelse som den, hvori det sidst kom frem, tør jeg dog vel antage. — Men der er jo ogsaa andre Punkter end just der oppe, hvor der trænges til en Havn. Jeg skal slet ikke nævne disse Punkter her ved Finanslovens 1ste Behandling; men jeg skal blot minde om, at Spørgsmaalet bør ikke, og at det højtærede Ministerium maa være beredt paa stadig at høre det fremsat Aar efter Aar og paa virkelig en Gang at gøre noget for at faa Spørgsmaalet løst i saa stor en Udstrækning, som det kan løses.

Det er jo almindeligt ved Finanslovens første Behandling, at Medlemmerne ogsaa tale om stedlige Spørgsmaal, og jeg kunde da ogsaa ønske at drage et enkelt stedligt Spørgsmaal frem. Jeg skal gøre det meget kort for ikke at trætte ærede Medlemmer. Forholdeneovre ved Ringkøbing Fjord blive næsten ganske utaalelige. Man kan vistnok sige, at Befolkningen derovre har holdt paa Vandet, og det kan ikke løbe fra dem; det staar op over Engene og deres Norvæst, og Udløbsforholdene ere i den Grad usle, at man frygter det værste i den Fremtid. Snart lukker Løbet sig, saa graver man det ud igen saa nogenlunde, derefter lukker det sig igen, og saaledes gaar det paa bedste